

Kékmanó, a főnyeremény 3.

# MARCI ÉS A GALIBÁK

Mezítlábtól napszúrásig



K. LÁSZLÓ SZILVIA

K. LÁSZLÓ SZILVIA

Kékmanó, a főnyeremény 3.

# MARCI ÉS A GALIBÁK

Mezítlábtól napszúrásig



ILLUSZTRÁLTA: SZŐNYI GERGELY

## Marcimese

*Azt hiszik a felnőttek,  
minden gyerek egyforma,  
mindig vidám, mindig nevet,  
éjjel-nappal elégedett.  
Meglepő az, ha egy ovis  
néha kicsit mogorva?*



Egyszer volt, hol nem volt, élt egyszer egy kisfiú, Marci. Szőke hajú, kék szemű fiú volt, aki anyukájával, apukájával és Luca nevű kishúgával egy kicsi, sárga színű házban lakott. Sok mindent szeretett, mint a legtöbb óvodás kisgyerek. Szeretett mezítláb szaladgálni a kertben, várat építeni a homokozóban, és szeretett lubickolni a medencében. Szeretett sétálni a patakparton, fogócskázni az erdei tisztáson, és nagyon szerette, amikor sikerült megpillantania egy mókust a faágak között. Persze voltak olyan dolgok is, amiket nem szeretett. Nem szerette, ha elromlott az idő, és a szobában kellett kuksolnia.

Nem szerette, amikor Luca szétrombolta a szépen felépített homokvárat, meg összefirkálta a képet, amit a betonra rajzolt. Nem szerette azt sem, amikor szaladgálás közben megszúrta valami a talpát, vagy kavics ment a szandáljába. Azt meg kifejezetten utálta hallgatni, hogy ilyen nagyfiúnak nem kéne ennyit kényeskednie! Marci időnként morcos volt meg durcás, meg dühös is sokszor, de azért nevetős is meg jókedvű, sőt még kedves és rendes is tudott lenni. Róla, az óvodás Marciról és hű barátjáról, a sárga sapkás, kék ruhás Kékmanóról szólnak a meséim.





## Nyári mese



*Szeretvusz, kedves Napsugár!*

*Örülünk, hogy itt a nyár.*

*Kérlek, süss jó melegen,*

*pihenhetsz a réteken.*

*Érleld meg a gabonát,*

*lombosítsd a sok szép fát,*

*langyosítsd a vizeket,*

*melegítsd a szíveket!*



Marci érdeklődő, kíváncsi fiú volt, ezért nagyon szeretett kérdezni. A felnőttek ezt nem mindig értették meg, és néha furcsán viselkedtek. Rászóltak, hogy maradjon már csöndben, vagy hogy ne kérdezzen butaságot. Szerencsére Marci jó barátja, Kékmanó mindent tudott a világról, és szívesen megosztotta a tudását vele.

– Honnan jön a nyár? – kérdezte egyik délután Marci.

– Nyárországból – felelte a manó.



– És meddig marad itt?

– Három hónapig. Akkor kezdődik, amikor a nagycsoportosok elballagnak az oviból, és addig tart, amíg minden kisgyerek és óvó néni visszajön a szabadságról. Egy időre bezár majd az óvoda, és te is elmész anyáékkal nyaralni. Június, július és augusztus. Ezek a nyári hónapok. Várj csak, lerajzolom neked, meddig tart a nyár.

Kékmanó elővett egy papírlapot,  
és rajzolt egy szép nagy kört.

– Látod, ennyi idő  
alatt telik el egy  
év. Ez az egyik  
szülinapodtól a  
másik szülinapodig  
tartó időszak, és ez  
alatt az idő alatt négy  
évszak ballag körbe.

Nyár, ősz, tél és tavasz.

Mindegyik évszaknak jut az évből,  
osztoznak rajta, mint a jó testvérek. Most nyár van, most  
ő a soros.



Kékmanó sárgára festette a nyári hónapokat, és Marci úgy érezte, hogy a Napocska mosolya bújt ebbe a sárga színbe.

– Szeretnél körülnézni Nyárországban? – kérdezte a manó, és amikor Marci örömmel bólogatni kezdett, elmosolyodott. Megfogták egymás kezét, nézték a rajzolt kör sárgára festett részét, és a következő pillanatban már a Mesék Birodalmában, Nyárországban jártak.

Elviselhetetlen hőség fogadta őket. Marcinak még az is megfordult a fejében, hogy jobb lenne inkább hazamenni, de ekkor egy csapat hófehér madár sereglett köréjük.



A szárnyukkal legyezgették őket, így máris kellemesebb lett a hőmérséklet.

Elindultak az úton, és alaposan szemügyre vették, milyen érdekes és fontos dolgok történnek nyáron. Sétáltak a szigeten, megcsodálták a zöld lombkoronájú fákat, bokrokat, a kertekben nyíló színpompás nyári virágokat.

– Ez itt az illatos liliom. Ez a dália, amott a szegfű, ez pedig pillangóvirág – magyarázta éppen Kékmanó, amikor érdekes dolog történt. Apró, iciripiciri törpék osontak a virágokhoz, és kicsi, aranyszínű kancsójukból megöntözték őket.

– Ők kicsodák? – kérdezte Marci.

– Ők a fényszállítók. Nagyon sokan vannak, ők hordják szét a Nap fényét és melegét a világnak. Ahhoz, hogy a virágok, a fák, a bokrok élni, növekedni tudjanak, szükségük van fényre és megre.

Tovább sétáltak, és megcsodálták a hatalmas búzatáblákat, kukoricaföldeket, pipacsmezőket, gyümölcsösöket, ahol szintén rengeteg kis törpe szorgoskodott.





– Nekik is szükségük van a Napra? – kérdezte csodálkozva Marci.

– Nekik is. A gabona és a gyümölcs csak akkor érik meg, ha elegendő meleget, fényt és vizet kap. A növények így tudnak fejlődni, nem maradnának életben, ha nem jutnának hozzá. De nem csak a növények! Az állatok és az emberek sem léteznének a Napocska nélkül. Nézd! – mutatott Kékmanó az egyik fára. – A kis fényszállító törpék itt is szorgalmasan dolgoznak. A madárfészkekbe hordják a Nap melegét, hogy segítsenek fejlődni a fiókáknak.

Marci csak ámult és bámult, majd izgatottan felkiáltott, mert sorban felrepedtek a tojáshéjak, és picike madárfiókák keltek ki belőle.

Ahogy mentek tovább, látták, hogy a többi állat is kap a nyár kincséből. Picik és nagyok, szelídek és vadak, húsevők és növényevők, mindenki hozzájutott a melengető napfényhez. Kaptak belőle a bogárkák, a pókok, a csiga, a kutya, a cica, a kiséger, a róka és a nyuszi is.

Ezer meg ezer törpe sürgött-forgott mindenfelé, és kis kancsójuk tartalmát a levegőbe, a tavakba, folyókba, patakokba locsolták.





– Látod, téged sem felejtenek ám ki! – kacsintott vidáman Kékmanó, és Marci kacagni kezdett, amikor észrevette, hogy a sok-sok törpe őt is úgy locsolgatja napfénnel, mint a kis virágokat.

– Nézd, ott a Nap, onnan jönnek a kis törpék – mutatott a manó a távolba. Marci felnézett a messzeségbe és látta, ahogy a hatalmas, szikrázó Nap óriási aranykancsóba folytatja fényét és melegét, az apró, dolgos kis lények pedig icike-picike kancsójukkal merítenek belőle.



A kislány magába szívta az édes gyümölcs- és virágillatot, hallgatta a méhek döngicsélését, a madarak vidám énekét, nézte a zöld bokrokat, a fákat, a zöld fűvet, és azt mondta:

– Jó, hogy elhoztál ide. Most már mindig emlékezni fogok rá, hogy melyik évszak a nyár, és hogy milyen az élet Nyárországbán.



# **TETSZIK? MI IS NAGYON SZERETJÜK.**

Szívből ajánljuk,  
ha öröme és felszabadult percekre vágysz!

**Már rendelhető!  
ÉLVEZD MIHAMARABB!**

**MOST  
KEDVEZMÉNNYEL**

lehet a tiéd!

[Megnézem.](#)

**NE HAGYD KI!**

Rendeld meg most a kiadónál!

**Még több jó könyv**

megjelenését támogatom veled.

[Imádom a jó könyveket. Kérem máris!](#)

# Zivataros mese

*Fent az égen pipázik a Nap,  
pipájára oda-oda  
csap.*

*Pipa füstje szétúszik és  
megnő,  
lesz belőle sötét felhő  
erdő.*

*Tekeredik-bodorodik,  
duzzad,  
belsejében sötét vihar  
szunnyad.*

*Ha felébred és mennydörögve  
támad,  
hús zivatar locsolja a  
fákat.*

